

СТАНОВИЩЕ

от

проф. Райна Теодосиева Робева

началник клиника по нефрология

ВМА-МБАЛ,София

по процедура за придобиване на образователна и научна степен „доктор“ по научна специалност „Нефрология“ на д-р Мирослава Станчева Бенкова- Петрова, съгласно заповед на Ректора на МУ – Варна №109-580/17.12.2021г. и Протокол от ФС № 56/ 07.12.2021г с дисертационен труд на тема : „Връзка между еритропоетиновата резистентност и вторичния хиперпаратиреоидизъм при пациенти на диализно лечение“

Д -р Мирослава Станчева Бенкова завършва средно образование през 2004г в Математическа гимназия „Баба Тонка“ град Русе. През 2010 г. придобива образователно-квалификационна степен „Магистър“ ,специалност „Медицина“ в Медицински университет”Проф. д-р Параскев Стоянов” град Варна. От 2011 година работи в УМБАЛ”Св. Марина”град Варна, а от 2016г.- в Медицински университет”Проф. д-р Параскев Стоянов” град Варна като асистент. През 2016г. придобива специалност по нефрология. Владее английски език.

Дисертационният труд на д -р Мирослава Бенкова разглежда актуален и недостатъчно оценяван проблем с голямо практическо значение - проучва връзката между еритропоетиновата резистентност и вторичния хиперпаратиреоидизъм при пациенти на диализно лечение”. Честотата на хроничното бъбречно заболяване (ХБЗ) нараства с бързи темпове през последните години. Анемията е често негово усложнение . Тя намалява качеството на живот и повишава риска от сърдечно-съдови заболявания и смъртност, особено в групата на пациентите с терминален стадий на ХБЗ .Много от причините за настъпването ѝ са уточнени- понижено производство

или резистентност на ендогенен еритропоетин , намален полуживот на червените кръвни клетки и фиброза на костния мозък. Вторичният хиперпаратиреоидизъм е по-малко известна, но потенциално значима причина за анемия при тези пациенти. Паратиroidният хормон (PTH) се счита за уремичен токсин, който инхибира синтеза на еритропоетин, съкращава преживяемостта на червените кръвни клетки и причинява миелофиброза.

Еритропоетиновата резистентност е пряко свързана с честотата на коморбидност при диализните пациенти и е един от най-мощните предиктори на риска за кардиооваскуларни инциденти и смъртност. Изясняването на причините за нейното настъпване и своевременното ѝ лечение могат да помогнат за предотвратяване на потенциалните усложнения.

Дисертационният труд е написан върху 145 страници. Онагледен е с 59 фигури , 12 таблици и едно приложение като са използвани 390 литературни източника - 3 на кирилица и 281 на латиница.

Обзорът, направен от д-р Бенкова е подробен и целенасочен. Той показва задълбочено познаване на въпроса, умение да се систематизира информацията и да се извеждат най-важните проблеми.

Целта на дисертацията е добре формулирана .Докторантката си поставя шест задачи, които дават възможност за изпълнението ѝ. Изследвани са 80 болни с хронично бъбречно заболяване, разделени в две групи – 30 преддиализни и 50 на хемодиализно лечение. Включващите и изключващите критерии, както и лабораторните тестове са адекватно подбрани. Резултатите са обработени със съвременни статистически методи. Формулирани са добре обосновани , ясни изводи. Работата има теоретични и практически приноси. Изследвани са и са проследени неинвазивни биомаркери при пациенти в рисковите групи на ХБЗ – преддиализен и диализен стадий, които могат да бъдат внедрени в практиката по отношение на диагностичния и лечебния процес. За първи път в България е проведено проследяване на нивото на еритропоетиновата резистентност с директно изследване титъра на антитела срещу еритропоетин, както и определяне на взаимозависимостта им с други биомаркери.

Доказана е връзката между вторичния хиперпаратиреоидизъм и еритропоетиновата резистентност при пациентите с ХБЗ. Оценена е адекватността на провежданата терапия по отношение на анемичния синдром и на вторичния хиперпаратиреоидизъм. Направена е оценка на индивидуалното качество на живот на пациентите с еритропоетинова резистентност и вторичен хиперпаратиреоидизъм. За първи път са изследвани антитела срещу еритропоетин, разтворим еритропоетинов рецептор. Много ценен за практиката е разработения алгоритъм за диагностика на еритропоетиновата резистентност при пациентите с ХБЗ.

Резултатите от дисертацията потвърждават изказаната хипотеза, че разработената констелация от диагностични и терапевтични методи допринася за изясняване на причините за еритропоетинова резистентност и връзката им с вторичния хиперпаратиреоидизъм при пациенти с хронично бъбречно заболяване.

Дисертантката прилага списък с 3 публикации, свързани с дисертационния труд. Приложеният списък отговаря на изискванията за придобиване на ОНС „доктор“.

Авторефератът е добре оформен, достатъчно онагледен и отразява същността на дисертационния труд.

В заключение, дисертацията на д-р Бенкова е актуален научен труд с теоретично и практическо значение. Въз основа на направеното изложение считам, че представеният труд отговаря на изискванията на закона за развитие на научния състав и на д-р Мирослава Станчева Бенкова-Петрова може да бъде присъдена образователната и научна степен „доктор“.

23.12.2021

Проф. Р. Робева